ਲਖਨ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.

(2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2191)

ਦਸੰਬਰ 06, 2022

[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 391 - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ - ਜਦੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਬੂਤ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਨ - ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕਰਵਾਈ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ - ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤਰਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 – ਐਸ.ਐਸ.302, 84.

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 – ਧਾਰਾ 391 – ਆਯੋਜਿਤ ਦਾ ਦਾਇਰਾ: ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2191.
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.03.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2019 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਏ. ਨੰਬਰ 453 ਵਿੱਚ 2020 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਐਮ.ਏ. ਨੰਬਰ 1828 ਵਿੱਚ।
ਤਨਮਯ ਮਹਿਤਾ, ਲਕਸ਼ਯ ਗੁਪਤਾ, ਵੀਕੇ ਸਿਧਾਰਥਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।
ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏਐਸਜੀ, ਰੋਸ਼ਨ ਸੰਥਾਲੀਆ, ਸੁਰੂਚੀ ਜੈਸਵਾਲ, ਪੀਵੀ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਰਾਘਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਕਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼ਰੂਤੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਜਾਨਹਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕਾਰਤਿਕ ਡੇ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.
ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ, 2011 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 211 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 453 ਵਿੱਚ 2020 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲ ਐਮਏ ਨੰਬਰ 1828 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 29.03.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਬਿਨੈਕਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 19731 ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਵੇ; ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ।
3. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 2019 ਦੇ ਨੰਬਰ 453 ਵਾਲੀ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 15.12.2018 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 19.12.2018 ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਦਾਲਤ, ਪੱਛਮੀ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 2011 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 211 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 18602 ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 1 'ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.'
2 'ਆਈਪੀਸੀ', ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ

4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਉਹ ਅਸਥਿਰ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ 12.07.2011 ਅਤੇ 19.07.2011 ਦੀਆਂ ਓਪੀਡੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 12.07.2011 ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਆਈਐਚਬੀਏਐਸ, ਦਿਲਸ਼ਾਦ ਗਾਰਡਨ, ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਆਈਐਚਬੀਏਐਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਕਤ ਓਪੀਡੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਸੀ।

5. ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 391 ਸੀਆਰਪੀਸੀ 3 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਮਨ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਮ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ

3 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(1) ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਜੇ ਉਹ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਖੁਦ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

(3) ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਲੈਣਾ ਅਧਿਆਇ XXII ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"9. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਪਾਗਲਪਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਗਲਪਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੮੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 20.02.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ / ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਪਰਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

10. ਅਪੀਲ ਨੂੰ 23.01.2020 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ◌ਾ◌ੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"84. ਅਸਥਿਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ- ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 20.02.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1345-1346/2015 ਵਿੱਚ 12.10.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.1. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਦੋਸ਼ੀ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 17.11.2011 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਥਿਰਤਾ ਬਾਰੇ; ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 330 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ 20.02.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 20.02.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ:

"18. ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ 06.02.2013 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਸੀਡਬਲਯੂ -1 ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਆਈਐਚਬੀਏਐਸ ਦੀ 01.01.2014 ਦੀ ਅਗਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੁਨੇਹਰਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 330 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7.2. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 12.10.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਡੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਿਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 06.02.2013 ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਦੋ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 20.07.2013 ਨੂੰ ਸੀਡਬਲਯੂ -1 ਅਤੇ 11.10.2013 ਨੂੰ ਸੀਡਬਲਯੂ -2।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ 01.01.2014 ਦੀ ਦੂਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ/ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 04.09.2014 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 20.02.2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

7.3. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

8. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 20.02.2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 12.10.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8.1. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 311, 391 ਅਤੇ 330 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

10. ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 330 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਥਿਰ ਦਿਮਾਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 23.02.2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ/ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੀਡਬਲਯੂ -1 ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ / ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

12. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਖੁਦ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜਾ, ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

13.1. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 29.03.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 12.10.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

14. ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੇਸ਼ਕ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਹੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਤਰਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, 29.03.2022 ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਭਾਵ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 453 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

16. ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ 29.03.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਸੀ.ਆਰ.ਐਮ.ਏ. ਨੂੰ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗੇ। 2020 ਦਾ 1828, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

17. ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ 10.01.2023 ਨੂੰ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 453 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਖੜੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

18. ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ 15.09.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਵਿਵਸਥਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 10.01.2023 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

19. ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਢਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

(ਸਹਾਇਕ: ਦੀਪਕ ਪੰਵਾਰ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016